

JIJ ONTBREEKT VAN MIJ

In het Frans zeg je niet: 'ik mis je'

In het Frans zeg je: 'tu me manques'

Wat zich misschien het best laat vertalen als 'jij ontbreekt van mij'.

Ik vind dat mooi.

Jij ontbreekt van mij.

Jij bent een onderdeel van wie ik ben.

Zoiets als een ledemaat of een orgaan, of bloed misschien.

Ik kan wellicht best functioneren zonder, maar helemaal zeker weten doe ik dat niet.

Wanneer ik zeg 'jij ontbreekt van mij',

bedoel ik: wanneer je er niet bent, ben je er pas echt.

Ik bedoel dat jij er bent in dat moment precies tussen slapen en wakker worden, daar waar de wereld nog open en onschuldig is en alles kan.

En dat jouw verdwijnen samengaat met mijn ontwaken.

Ik bedoel dat ik je hoor lachen, precies om het hoekje, daar waar ik je net niet kan zien.

En dat ik in een grote menigte onbewust zoek naar jouw silhouet.

Ik bedoel dat je geur voorbij drijft, of ik denk dan zoiets, en bij verschrikt omkijken blijkt jij het niet te zijn.

Met 'jij ontbreekt van mij' bedoel ik dat ik zoek naar jou in de magie van boeken, liedteksten en gedichten.

En soms in de vriendelijke ogen van een vreemde.

Ik bedoel dat ik bij flarden muziek voel hoe jij en ik en wij samen en alles.

Ik bedoel dat het lijkt alsof jij een stuk bent van mijn puzzel, keurig weggesneden uit het geheel.

En dat ik me afvraag of jij dat soms ook zo voelt, zo heel af en toe.

Of je mijn lach hoort, mijn ogen zoekt of mijn naam op je lippen proeft.

Het is misschien zoiets als naar beneden kijken en ontdekken dat je plots een been mist.

Dat zal vast wennen, ooit.

Maar helemaal kloppen doet het niet.

'Jij ontbreekt van mij'.

Mooi vind ik dat.